

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/758/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.068/2024/8. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi személy indítványozó jogi képviselője (Dr. Kovács Orsolya ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó az Alkotmánybíróságtól a Kúria Kfv.V.35.068/2024/8. számú végzése alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban támadott döntést megelőző előzmények a rendelkezésre álló iratok alapján a következőképpen foglalhatók össze.
- [3] Az indítványozónál az elsőfokú adóhatóság a 2008-2010. évekre a bevételek utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le, amely eredményeképpen 2014-ben – egyebek mellett – általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) és innováció járulék adónemben adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, adóbírságot szabott ki, illetve késedelmi pótlékot számított fel. Az indítványozó az innovációs járulékfizetési kötelezettségét csökkentette két alapítvány által készített tanulmány előállításának költségével, amely tanulmányok – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) megállapítása alapján – a Kutatás és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (a továbbiakban: KTIA tv.) 12. §-ában foglaltak szerinti kutatás-fejlesztés egyik típusának sem feleltek meg. Az indítványozó fellebbezése alapján eljárta, a perben alperes másodfokú adóhatóság (a továbbiakban: alperes) az áfa kötelezettséget illetően az elsőfokú határozatot megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte, egyéb megállapítások tekintetében a határozatot helyben hagyta. A másodfokú határozattal szemben az indítványozó fellebbezést terjesztett elő. A Fővárosi Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróság 16.K.33.477/2015/21. számú ítéletével a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A Kúria a bíróság határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasította.

- [4] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatósági határozat kiadmányozásában rejlő semmisége miatt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság érdemi felülvizsgálatot nem folytatott le. A bíróság a másodfokú határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az alperes – a megismételt bírósági eljárás folyamatban léte alatt – figyelemmel a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.33.477/2015/21. számú ítéletére, ismételten megkereste az SZTNH-t, mely megkeresés során az indítványozó által a perben benyújtott dokumentációt az SZTNH-nak megküldte.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság új eljárásban hozott határozatát az alperes helyben hagyta. A határozat az áfa és az innovációs járulék adónem kérdésében a korábbival egyező tényállást rögzített. Az alperes kitért arra, hogy az SZTNH az ismételt megkeresésre úgy nyilatkozott, hogy az indítványozó által rendelkezésre bocsátott dokumentumok nem módosítják az alapeljárásban adott szakvéleményt. Az elvégzett tevékenységek a KTIA tv. 12. §-ában foglaltak szerinti kutatás-fejlesztés egyik típusának sem feleltek meg.
- [6] Az indítványozó kereseti kérelmet terjesztett elő, melyben az alperesi adómegállapítások elévülésére, illetve arra hivatkozott, hogy az adóhatóság nem adott át minden iratot az SZTNH-nak. Ennek következtében az SZTNH által készített szakvélemény a kutatás-fejlesztési tevékenység körülményeit, az azt megelőző vagy annak eredményeként meghozott gazdasági döntések hatását nem vizsgálhatta. Az indítványozó továbbá az SZTNH 2018. évi szakvéleménye új eljárásban való felhasználhatóságát vitatta. A megismételt eljárásban, a Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság alperes határozatát részben megváltoztató, részben megsemmisítő döntését a felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria az innovációs járulék adónemet illetően hatályon kívül helyezte, a bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasította. A Kúria szerint az SZTNH vélemény adóhatósági alkalmazásának eljárásjogi okból történő vitatása nem kizárt, érdemben azonban a perben történő igazságügyi szakértő kirendelés nélkül nem kérdőjelezhető meg. A törvényszék akkor járt volna el helyesen, ha tételesen rögzíti, hogy az indítványozó mely dokumentumok értékelésének elmaradására hivatkozik, és a bizonyítási teherről való tájékoztatás mellett az indítványozó indítványára igazságügyi szakértőt rendelt ki.
- [7] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 40.K.703.556/2021/17. számú – 21. sorszámú végzéssel kijavított – ítéletével (a továbbiakban: Törvényszék ítélete), az áfa és innovációs adónemet érintő megállapítások körében az alperes határozatát megváltoztatta. Az ítélet alapján az indítványozó az innovációs járulékot jogszerűen számolta el, így adókülönbözet innovációs járulék adónemben nem keletkezett. Az

eljárás során az indítványozó magánszakértői szakvéleményeket nyújtott be. Az alperes az igazságügyi szakértő megkeresésére érdemi nyilatkozatot nem tett, arra hivatkozott, hogy a határozatában foglaltakat fenntartja, a perben addig az SZTNH véleményeket nem értékelték. A magánszakértői szakvélemények benyújtását követően az alperes a szakvélemények készítőjének és az SZTNH részéről eljáró személyek együttes meghallgatását indítványozta, mert a szakvélemény és az SZTNH megállapításai egymástól eltértek, eltérő következtetésre jutottak. Az együttes meghallgatás eredménytelensége esetére az alperes új szakértő kirendelését kérte. Az indítványt a Fővárosi Törvényszék elutasította. A bíróság – többek között – megállapította, hogy az SZTNH a perben nem minősült szakértőnek, illetve a szakértő tárgyaláson történő meghallgatásával feloldandó aggály sem merült fel; a Kúria iránymutatásában foglaltak értelmében az SZTNH és a szakértő által lefolytatott vizsgálat nem volt összevethető.

- [8] 1.2. Az alperes a Törvényszék ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az alperes hivatkozott arra, hogy a Kúria korábbi döntésében rögzített utasításával szemben, a Fővárosi Törvényszék perbeli szakértő-kirendelés nélkül járt el, és a szakkérdésben úgy döntött, hogy az indítványozó által felajánlott magánszakértői bizonyítást fogadta el. Az alperes sérelmezte a bizonyítási teherről való tájékoztatás hiányát, ami miatt az ellentmondásokat érzékelve a maga kezdeményezése alapján tett indítványt. A törvényszék az SZTNH kompetenciájának hiányát a tárgyi területen úgy állapította meg, hogy azt nem támasztotta alá, a bíróságnak meg kellett volna határoznia az SZTNH szakvélemények perbeli státuszát. Az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.
- [9] A felülvizsgálati kérelem alapján indult eljárását a Kúria felfüggesztette, és a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsánál előzetes döntéshozatali indítványt terjesztett elő. Az ügyben hozott 1/2024. számú Jogegységi határozatában a Jogegységi Panasz Tanács megállapította, hogy az SZTNH a tárgyi ügyben nem végzett igazságügyi szakértői tevékenységet, és emiatt nem minősül a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 80. § (1) bekezdése értelmében a megelőző eljárásban kirendelt igazságügyi szakértőnek. A jogegységi határozat rendelkezése szerint a Kúria ítélkező tanácsa a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Kfv.35.034/2021/8. számú döntésben foglalt jogértelmezéstől eltérhetett. A Kúria a támadott döntésében megállapította tehát, hogy az ügyben a Kp. 80. §-a nem alkalmazható, ugyanazon szakkérdésben elsősorban nem az SZTNH-t kell alkalmazni. A Fővárosi Törvényszék jogszabálysértő módon nem vette figyelembe, hogy a szakértői bizonyításra a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény szabályait a Kp.-ben meghatározott eltérésekkel lehet alkalmazni. Az SZTNH ugyan nem a megelőző eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő, de az alperes a szakkérdésben az SZTNH szakvéleményei alapulvételével

döntött. A Kp.-beli speciális rendelkezés pedig a 79. § (1) bekezdése („[h]a a megelőző eljárás hivatalból indult, és a fél az abban megállapított tényállás megalapozatlanságát, hiányosságát vagy iratellenességét valószínűsíti, a bíróság a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására kötelezi”), amely folytán az alperes bizonyíthatja, hogy döntése valós tényálláson alapult, attól nem zárható el. A magánszakértői szakvélemények indítványozó által benyújtása a Kp. 79. § (1) bekezdése szerinti valószínűsítésnek tekintendő, mert azok az SZTNH véleményeivel ellentétes megállapításokat tartalmaznak, amelynek következménye, hogy a bíróság a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására kötelezi.

- [10] A Kúria Kfv.V.35.068/2024/8. számú, az alkotmányjogi panaszban támadott végzésében a felülvizsgálati kérelmet alaposnak találta és a Törvényszék ítéletét az innovációs járulék vonatkozásában hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A törvényszéknek a Kúria végzésében foglaltak alapján, annak alapulvételével kell eljárnia, hogy „a magánszakértő szakvéleményei alapján [az indítványozó] a tényállás megalapozatlanságát valószínűsítette, ezért tájékoztatást kell adni a bizonyítási teher megfordulásáról, az alperest terhelő bizonyítási kötelezettségről és lehetőséget biztosítani az alperesnek a SZTNH szakvélemények helytállóságának, a tényállás valóságának bizonyítására. Az alperes nem zárható el attól, hogy e körben bizonyítási indítvánnyal éljen”.
- [11] 1.3. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, mert meglátása szerint a Kúria végzésével megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, illetve a B) cikk (1) bekezdésében rögzített jogbiztonság követelményét, illetve a 28. cikkben foglalt jogértelmezési kereteket.
- [12] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét az alábbiak szerint állította.
- [13] A Kúria korábbi iránymutatásával ellentétesen, az indítványozó által benyújtott magánszakértői szakvéleményeket nem tekintette az alperes által megállapított tényállás valótlanosságát, megalapozatlanságát igazoló bizonyítékoknak úgy, hogy az alperes azokat érdemben nem vitatta. A Kúria végzésével megsértette jogértelmezésre irányadó, Alaptörvényben rögzített elveket.
- [14] A Kúria elmulasztott számot adni arról, hogy miért tartja indokoltnak a Kp. 79. § (1) bekezdésének alkalmazását annak ellenére, hogy az alperes által érdemben nem kifogásolt szakvéleményekkel az indítványozó tényállításait igazolta, eleget téve a Kúria korábbi iránymutatásának. Nem indokolta meg azt sem, hogy az indítványozó bizonyítása miért csak valószínűsítésnek minősült, miért tartotta alkalmatlannak a magánszakértői szakvéleményeket az alperes tényállása hibáinak bizonyítására.

- [15] A Kúria az indítványozó tényállításai igazolására rendelkezésre bocsátott bizonyítékok minősítésénél figyelmen kívül hagyta a fegyveregyenlőség elvének érvényesülését. A döntés értelmében a magánszakértői szakvélemények csak a tényállás megalapozatlanságának valószínűsítésére, nem pedig annak igazolására alkalmasak. Ezzel a Kúria az indítványozó által rendelkezésre bocsátott szakvéleményeket az alperes bizonyításához képest alárendeltebbnek minősítette.
- [16] Az indítványozó a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatra, illetve a 23/2018. (XII. 28.) AB határozatra (is) hivatkozott, mert álláspontja szerint a Kúria túllépte az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési keretet, a jogalkotói céltól eltérően járt el, önkényesen kitágította a Kp. 79. § (1) bekezdésében előírtakat, mely során figyelmen kívül hagyta saját korábbi iránymutatását. A hivatkozott rendelkezés alkalmazását a Kúria kötelezettségnek, nem pedig lehetőségnek tekintette, pedig az eljárásban a fegyverek egyenlősége biztosított volt, az indítványozó a tényállás bizonyítására alkalmas szakvéleményekkel rendelkezett, így a bizonyítási teher megfordítására nem volt szükség. A Kúria szabályozást felülrő, kitágító, az alaptörvény-ellenesség szintjét elérő *contra legem* jogértelmezése az Alaptörvény B) cikkéből eredő jogbiztonság, illetve a törvényeknek való alávetettség elvét is sérti.
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, a tisztességes hatósági eljárás megsértését az alperes tényállás tisztázási kötelezettsége nem teljesítése terén, a megelőző, illetve a bírósági eljárásban tanúsított „passzivitására” alapított, amely mulasztást – meglátása szerint – az alperes a felülvizsgálati eljárás során kívánt pótolni. Az alperes a megismételt eljárás során hozott határozatával szó szerint megismételte a korábban hozott határozatát, nem vizsgálta érdemben a tényállás megalapozottságát, a bírósági eljárás során az indítványozó magánszakértői bizonyításával szemben is „passzivitást” mutatott. A Kúria végzésével az alperes ezen magatartását legitimálta, és ezen magatartása, valamint az indítványozó aggálymentes bizonyítása ellenére biztosít lehetőséget az alperesnek határozata jogszerűségének igazolására.
- [18] A Kúria alapjogot sértő értelmezése a bizonyítási eljárás ismételt és szükségtelen lefolytatását, az aggálytalan magánszakértői szakvélemények figyelmen kívül hagyását, az eljárás időtartamának növekedését, illetve további perköltségek generálását eredményezi. Az indítványozó hivatkozott a Kp. alapelveinek, a koncentrált és költségtakarékos eljárás követelményének megsértésére is.
- [19] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeknek. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [20] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett bírósági döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül nyújtható

be. A peres jogi képviselő a Kúria végzését 2024. december 30-án töltötte le. A jogi képviselővel eljáró indítványozó 2025. február 27-én, határidőben nyújtotta be alkotmányjogi panaszát. A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.

- [21] A perben felperes indítványozó saját egyedi ügyében nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, érintettnek és jogosultnak is tekinthető, jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [22] Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (6) bekezdése értelmében az eljárás folyamatban léte miatt alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye a Kúria felülvizsgálati jogkörben hozott hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben, kivéve, ha az a tartalma alapján – a Kúria kötelező utasítása miatt – az eljárást lezáró döntésnek minősül. Jelen ügyben a Kúria végzése alkotmányjogi panasszal önállóan támadható.
- [23] 2.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított alkotmányjogi panaszt csak két kivételes esetben vizsgálja érdemben: a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, továbbá a felkészülési idő hiánya esetén {lásd például: 3120/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [17]; 6/2025. (VI. 30.) AB határozat, Indokolás [25]}. Az indítványozó érvelése azonban nem ezekre az esetekre irányult. Az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabály szintén nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {lásd például: 3056/2024. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [11]; 3082/2025. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [24] Az indítványozó alkotmányjogi panasa ezért ezekben az elemeiben nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja törvényi követelményét, nem felel meg az érdemi vizsgálat feltételeinek.
- [25] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, illetve XXVIII. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogoknak tekintendők, így azokra alkotmányjogi panasz alapítható.
- [26] 2.3. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem feltételeinek megfelel. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezéseket [a) pont]; kifejtette az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [b) pont]; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [c) és d) pont]; tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, illetve kifejezett kérelmet tartalmaz a támadott bírói döntés megsemmisítésére [e) és f) pont].

- [27] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] 3.1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt felhívja a figyelmet következetes gyakorlatára, mely szerint az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [29] 3.2. Az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme körében előadott érvelése szerint a Kúria – saját iránymutatását figyelmen kívül hagyva – a jogértelmezési kereteket túllépve, önkényesen kitágította a Kp. 79. § (1) bekezdésének értelmezését azzal, hogy azt kötelezően alkalmazandónak tartotta a felek közötti egyenlőtlen helyzet fennállása hiányában, a fegyverek egyenlőségének megléte mellett is.
- [30] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is kiemeli, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírói szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}. Ezért az esetlegesen *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet, tehát a pusztán a bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálja {vesd össze például: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés,

Indokolás [37]–[40]]. A vizsgált ügyben a Kúria az SZTNH perbeli státuszának tisztázását követően részletes indokolását adta annak, hogy mely okok alapján tartja alkalmazandónak a Kp. 79. § (1) bekezdését, mely okból kell a Fővárosi Törvényszéknek megismételt eljárása során a Kúria végzésében foglaltak alapján eljárnia.

- [31] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria kellő részletességgel számot adott döntése indokairól, ezért az indokolási kötelezettség elmulasztásának kételege az ügyben fel sem merült. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik „a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásait is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]}. „Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre” {4/2022. (III. 23.) AB határozat, Indokolás [23]; 3169/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [32]}.
- [32] Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy a Kúria az indítványozó tényállításai igazolására rendelkezésre bocsátott bizonyítékok minősítésénél (az indítványozó szerint a döntés értelmében a bizonyítékok nem egyenértékűek, mert a magánszakértői szakvélemények csak a tényállás megalapozatlanságának, jogszerűtlenségének valószínűsítésére, az alperes bizonyítékai ezek igazolására alkalmasak) az indítványozó hátrányára, önkényesen felborította a felek közötti fegyveregyenlőséget. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a vizsgált ügyben a Kúria a Fővárosi Törvényszék jogszerű eljárását hiányolta, azt, hogy a bíróság észlelve, hogy az indítványozó a becsatolt magánszakértői szakvélemények benyújtásával az SZTNH szakvéleményei aggálytalanságának megkérdőjelezése valószínűsítésnek eleget tett, az alperesnek tájékoztatást ad a bizonyítási teher megfordulásáról, amely következtében az SZTNH szakvéleményei helytállóságának, így a határozat jogszerűségének bizonyítása az alperest terheli (Kúria végzése, Indokolás [29]). A Kúria tehát nem a bizonyítékok tényállás igazolására való alkalmasságának értékelését, mérlegelését határozta meg. E körben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok értékelése, mérlegelése a fentiekben alapján az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik.
- [33] 3.3. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése körében előadott indítványozói érvelés esetére az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre a közigazgatási aktusok közvetlen vizsgálatára, ha azokkal szemben biztosított a bírósági jogorvoslat lehetősége {3090/2015. (V. 19.) AB határozat, Indokolás [22]}. Ugyanakkor nincs akadálya annak, hogy az Alkotmánybíróság megállapítsa egy bírói döntés alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének megsértése miatt, ha a bíróság egy jogszabálysértő közigazgatási határozatot hagy

helyben, ezzel mintegy „elfogadva” az alaptörvény-ellenességet. Ahogy arra az indítványozó is utalt panaszában, az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét csak áttételesen, az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésen keresztül állapíthatja meg {lásd például: 3071/2017. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}.

- [34] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó által előadott érvek, illetve a Kúria végzése alapján jelen ügyben fel sem merül az indítványozó tisztességes hatósági eljáráshoz való jogának támadott döntéssel történő megsértésének kétélye. Az indítványozó valójában alkotmányossági problémája alapjának, így a tisztességes hatósági eljáráshoz való joga megsértésének is azt látja, hogy a számára egyébként kedvező ítéletet a Kúria hatályon kívül helyezte. A testület gyakorlata szerint azonban „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [35] 3.4. A fentiek alapján alkotmányjogi panasz a Kúria jogértelmezésének és jogalkalmazásának, az ügyben hozott döntésének a megváltoztatására irányul. Az indítványozó a bírói törvényértelmezés helyességét, valamint a bíróság által levont következtetéseket, a Kúria által megállapított tényállást vitatja, azaz a bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazza meg. Az Alkotmánybíróság azonban a fentieknek megfelelően következetesen elzárkózik a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó tény-, illetve jogkérdésekben elfoglalt álláspontjuk felülmérlegelésétől.
- [36] Összességében tehát az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában meghatározott feltételnek nem felel meg, az nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [37] 4. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjára, 29. §-re, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. október 14.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró